

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ від 15.04.2021 р. № 1547/ПК/99-00-18-04-03-06

Державна податкова служба України розглянула звернення Підприємства щодо визначення доходу платника єдиного податку у разі передачі учаснику (засновнику) юридичної особи майна, яке залишилося після задоволення вимог кредиторів у ході припинення підприємства шляхом його ліквідації та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Підприємство, платник єдиного податку третьої групи зі ставкою податку 5 відсотків доходу, повідомило, що засновником було прийнято рішення про припинення підприємства шляхом його ліквідації. Первісна вартість майна (нежитлових будівель та інших основних засобів), що залишилося після задоволення вимог кредиторів Підприємства (у тому числі за податками, зборами, єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та іншими коштами, що належить сплатити до державного або місцевого бюджету, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування) дорівнює 3 023 922,17 грн, а залишкова вартість – 1 337 031,75 гривня.

Посилаючись на норми чинного законодавства, просить надати роз'яснення по наступним питанням:

1. Чи включаються до складу доходу Підприємства суми грошових коштів, які залишилися після задоволення вимог кредиторів під час ліквідації та підлягають поверненню засновнику платника єдиного податку?
2. Чи повинно Підприємство під час передачі основних засобів засновнику, які залишилися після задоволення вимог кредиторів під час ліквідації Підприємства, розглядати вказану операцію, як отримання доходу відповідно до п.п. 2. п. 292.1 ст. 292 Кодексу?
3. Чи повинно Підприємство під час передачі засновнику основних фондів, яке залишилося після задоволення вимог кредиторів під час ліквідації Підприємства, розглядати вказану операцію, як продаж майна відповідно до п. 292.2 ст. 292 Кодексу?
4. Чи повинно Підприємство розглядати передачу основних засобів засновнику, які залишилися після задоволення вимог кредиторів під час

ліквідації Підприємства, як проведення розрахунків за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) не в грошовій формі?

5. Чи повинно Підприємство при передачі засновнику майна (у т.ч. основних засобів), яке залишилося після задоволення вимог кредиторів під час ліквідації Підприємства, застосовувати подвійну ставку єдиного податку відповідно до п. 293.5 ст. 293 Кодексу?

Щодо першого, другого та третього питання

Відповідно до порядку ліквідації юридичної особи, встановленого ст. 111 Цивільного кодексу України, ліквідаційна комісія (ліквідатор) після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами складає проміжний ліквідаційний баланс, що включає відомості про склад майна юридичної особи, що ліквідується, перелік пред'явлених кредиторами вимог та результат їх розгляду.

Проміжний ліквідаційний баланс затверджується учасниками юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про ліквідацію юридичної особи.

Після завершення розрахунків з кредиторами ліквідаційна комісія (ліквідатор) складає ліквідаційний баланс, забезпечує його затвердження учасниками юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, та забезпечує подання податковим органам.

Майно юридичної особи, що залишилося після задоволення вимог кредиторів (у тому числі за податками, зборами, єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та іншими коштами, що належить сплатити до державного або місцевого бюджету, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування), передається учасникам юридичної особи, якщо інше не встановлено установчими документами юридичної особи або законом.

Згідно з п.п. 2 п. 292.1 ст. 292 Кодексу, доходом платника єдиного податку для юридичної особи є будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу.

Положеннями п. 292.2. ст. 292 Кодексу передбачено, що при продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів.

Відповідно до п.п. 8 п. 292.11 ст. 292 Кодексу до складу доходу, визначеного ст. 292 Кодексу, не включаються суми коштів та вартість майна, внесені засновниками або учасниками платника єдиного податку до статутного капіталу такого платника.

Порядок визнання доходів та їх класифікація здійснюється відповідно до Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 № 290, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.12.1999 за № 860/4153. Так, *дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків учасників підприємства), за умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена.*

При цьому, якщо вартість майна (основних засобів, товарів) дорівнює або більша вартості внеску до статутного фонду, здійсненого засновником в грошовій формі, то об'єкт оподаткування у юридичної особи - платника єдиного податку не виникає.

У разі якщо вартість майна (основних засобів, товарів) є нижчою вартості внеску до статутного фонду, то частина внеску, яка залишається неповерненою засновнику, у разі його виходу із засновницького складу, має бути включена до складу доходу емітента корпоративних прав - юридичної особи - платника єдиного податку третьої групи.

Щодо четвертого та п'ятого питання

Кошти, перераховані засновником до статутного фонду платника єдиного податку, є джерелом формування майна Підприємства в обмін на корпоративні права, не вважаються виручкою від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) та не враховуються для оподаткування єдиним податком.

Таким чином, операція з передачі основних засобів засновнику при ліквідації Підприємства, що були джерелом формування майна в обмін на корпоративні права, є поверненням коштів, а тому не підпадають під дію п.п. 291.6 ст. 291 та п. 293.5 ст. 293 Кодексу.

Додатково повідомляємо, що п.п. 52⁸ п. 10 розд. XX Кодексу тимчасово, на період по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної

хвороби (COVID-19), зупиняється перебіг строків, встановлених, зокрема ст. 52 і 53 Кодексу щодо надання контролюючими органами індивідуальних податкових консультацій в письмовій формі.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).